

STELLINGEN

1. Ongeschreven intellectuele eigendomsrechten op concrete immateriële objecten – *éénlijnsprestaties* - die bescherming bieden tegen rechtstreeks commercieel gebruik - *exploitatie* - daarvan, zijn in beginsel mogelijk.
2. De overweging van de Hoge Raad in zijn arrest van 23 oktober 1987 (NJ 1988, 310) inzake *KNVB/NOS* inhoudende dat het organiseren van voetbalwedstrijden geen éénlijnsprestatie zou zijn, is onhoudbaar.
3. Artikel 3:83 lid 3 BW dat de overdraagbaarheid van 'andere rechten' dan de eigendom, beperkte rechten en vorderingsrechten uitsluit bij gebreke van een wettelijke bepaling die daarin voorziet dient te vervallen. Artikel 3:83 lid 1 BW dient tegelijkertijd gewijzigd te worden, zodat het als volgt luidt: *vermogensrechten zijn overdraagbaar, tenzij de wet of de aard van het recht zich daartegen verzet.*
4. Ten onrechte hanteert het Burgerlijk Wetboek een gesloten systeem van beperkte rechten dat tevens geldt voor het domein van de intellectuele eigendom, door in art. 3:81 lid 1 BW te bepalen dat slechts de in de wet genoemde beperkte rechten gevestigd kunnen worden. Het is met name wenselijk dat een exclusieve licentie (in enge zin) als een beperkt recht kan worden gekwalificeerd.
5. Het is aan te bevelen alsnog een Boek 9 van het Nieuw BW te realiseren, aangezien door de introductie van het nieuw Burgerlijk Wetboek per 1 januari 1992 de algemene vermogensrechtelijke positie van intellectuele eigendomsrechten verwaarloosd is.
6. De prestatie van een uitvoerend kunstenaar geniet auteursrechtelijke bescherming, wanneer deze prestatie originaliteit in auteursrechtelijke zin bezit.
7. Het verdient aanbeveling artikel 2 van de Handelsnaamwet zodanig te wijzigen dat de voorwaarde dat een handelsnaam 'slechts in verbinding met de onderneming, die onder die naam wordt gedreven' overdraagbaar zou zijn komt te vervallen.
8. De in artikel 22G en artikel 25 lid 3 van de Rijksoctrooiwet voorziene mogelijkheid van een procedure waarin de Octrooiraad de rechten op een octrooiaanvraag aan een ander dan de aanvrager toekent is in strijd met art. 6 lid 1 EVRM, alsmede art. 112 Grondwet en art. 2 van de Wet op de Rechterlijke Organisatie en laat de bevoegdheid van de burgerlijke rechter tot kennisneming van dergelijke geschillen in welk stadium dan ook geheel onverlet.
9. De beperking van de toepasselijkheid van de Wet Beperking Cadeaustelsel tot het als geschenk aanbieden of verstrekken van lichamelijke zaken aan diegenen die dergelijke zaken kopen, waardoor bij dienstverlening vrijelijk lichamelijke zaken kunnen worden aangeboden of verstrekt, dan wel bij aankoop van lichamelijke zaken diensten als geschenk kunnen worden aangeboden of verstrekt, laat zich niet naar behoren rechtvaardigen en levert een negatieve bijdrage aan de handelsmoraal.
10. Het verdient aanbeveling de verbodsbepalingen van de Wet op de Kansspelen zodanig te wijzigen dat zij enkel van toepassing zijn op het gelegenheid geven tot meedingen naar prijzen of premies zonder dat enige geldelijke inzet of enige verplichting tot aankoop of afname - anders dan om niet - van goederen of diensten wordt gevraagd.

11. Het verdient aanbeveling om niet op het burgerlijk recht gebaseerde normen in de door de Stichting Reclame Code gehanteerde Nederlandse Reclame Code - zoals de in artikel 2 neergelegde norm dat reclame in overeenstemming dient te zijn met de goede smaak en het fatsoen en de in artikel 5 neergelegde norm dat reclame naar vorm en inhoud zodanig behoort te zijn dat het vertrouwen in reclame niet wordt geschaad - te schrappen.
12. Ten onrechte wordt - zowel in de literatuur over als in de praktijk van - het intellectuele eigendomsrecht geen aandacht besteed aan de omstandigheid dat in de rede *The White Collar Criminal* van Edwin H. Sutherland uit 1939 voor de American Sociological Society, waarmee het onderwerp White Collar Crime op de criminologische agenda werd geplaatst, met name werd ingegaan op het misbruik van intellectuele eigendomsrechten. (zie: *White Collar Crime, the uncut version*, Edwin H. Sutherland, Yale University Press, New Haven, 1988).
13. Het verdient aanbeveling wanneer aan de Hoge Raad de mogelijkheid zou worden geboden om zelf te bepalen welke zaken in cassatie in behandeling dienen te worden genomen.
14. Het komt de rechtsontwikkeling ten goede wanneer bij rechterlijke instanties die alleen over rechtsvragen oordelen de mogelijkheid wordt geboden dat afwijkende meningen van één of meer rechters onderdeel van de uitspraak kunnen zijn, zoals in geval van de uit het Angel-Saksische recht bekende *dissenting opinions* en *concurring opinions*.
15. Het promoveren op - veelal ook nog weinig geslaagde - komische stellingen zou verboden moeten worden